

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาสุขภาพจิตเป็นปัญหาที่ร้ายแรงของประเทศซึ่งเกิดขึ้นมาเป็นเวลานาน และกำลังทวีความรุนแรงและมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมถึงความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ยิ่งทำให้ปัญหาสุขภาพจิตยิ่งทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ในปัจจุบันประเทศไทยกำลังเผชิญกับปัญหาสุขภาพจิตอย่างมาก

ปัญหาสุขภาพจิตในสถานศึกษา เป็นปัญหาที่อยู่ในความสนใจของสาธารณชนในปัจจุบันรัฐบาลแทบทุกสมัยได้ให้ความสนใจและได้สั่งการให้หน่วยงานต่าง ๆ เข้าแก้ไขปัญหาโดยตลอด แต่สภาพปัญหาดังกล่าวก็มิได้น้อยลง แต่กลับมีความรุนแรงมากขึ้น โดยเฉพาะยาบ้ามีการแพร่ระบาดมากที่สุดในสถานศึกษาของภาคเหนือและภาคกลาง ระดับการศึกษาที่มีปัญหายาบ้ามากที่สุด ได้แก่ ระดับอาชีวศึกษา ประมาณร้อยละ 2.4 รองลงมา ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษา ประมาณร้อยละ 1.07 ระดับอุดมศึกษาประมาณร้อยละ 0.19 และระดับประถมศึกษา ประมาณร้อยละ 0.06 ทั้งนี้รวมนักเรียนที่เสพยาบ้า จากการศึกษาคั้งนี้ประมาณร้อยละ 1 ของนักเรียนทั้งหมด (ป.ป.ส., 2542 : 25 - 26)

จากสภาพการณ์แพร่ระบาดของยาเสพติดหลายประเภทในสถานศึกษาทำให้การมองปัญหาสุขภาพจิตโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเสพยาเสพติดทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการเสพยาเสพติดของบุคคลและตัวยาที่ใช้เสพเป็นสำคัญ จากการศึกษารายงานของหน่วยงาน ป.ป.ส. (2542 : 28) พบว่ากลุ่มนักเรียนที่เสพหรือใช้ยาเสพติดย่อมมีมากกว่านักเรียนที่ติดยาเสพติด เพื่อการพัฒนาไปสู่การเป็นผู้เสพติดได้นั้นจำเป็นต้องใช้เวลาและเงื่อนไขความตระหนัก และมีความเข้าใจในประเด็นนี้ย่อมมีความสำคัญในการกำหนดมาตรฐานการแก้ไขปัญหาย่างถูกต้อง จากข้อมูลการบำบัดรักษา ยาเสพติด สถานศึกษาประเภทอาชีวศึกษาในสังกัดทั้งของภาครัฐและเอกชนมีเยาวชนที่อยู่ในกลุ่มวัยรุ่นเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติดสูง เนื่องจากเป็นวัยที่อยากรู้อยากลองและมีรายได้

ประจำวันที่แน่นอนจากผู้ปกครอง และเป็นกลุ่มเป้าหมายของผู้ค้ายาเสพติดรายย่อยที่สามารถชักจูงให้ทดลองเสพได้หลากหลายรูปแบบ

รัฐบาลได้ประกาศเจตนารมณ์แน่วแน่ที่จะควบคุมปัญหาเสพติดไม่ให้ขยายตัวมากขึ้นและลดลงไปในที่สุด โดยมีคำสั่งนายกรัฐมนตรีที่ 141/2541 เรื่องนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2541 กำหนดนโยบายว่า “การควบคุมการขยายตัวของปัญหา การแพร่ระบาดของยาเสพติดให้ได้รวดเร็วต้องดำเนินการโดยอาศัยการผนึกกำลังและความร่วมมือจาก ทุกส่วนในสังคมในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาอย่างต่อเนื่องและจริงจัง โดยให้ชุมชน และสถาบันการศึกษาเป็นฐานในการสร้างกระแสต่อต้านและกดดันการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ทั้งนี้ให้ผู้ปฏิบัติต่อสู้คดียาเสพติดในฐานะผู้ปวย แต่ในขณะเดียวกันให้มีการระดมการปฏิบัติการ ทั้งหลายทั้งปวงเพื่อรื้อถอน และทำลายกระบวนการผลิตการค้ายาเสพติด ตลอดจนยับยั้งและยุติการนำยาเสพติดมาแพร่ระบาดในประเทศ” (สำนักงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด, 2542 : 15)

ขณะเดียวกันกระทรวงมหาดไทย (สำนักงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด, 2542 : 16) ก็ได้กำหนดนโยบายการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยเน้นให้ศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัด และศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกรุงเทพมหานคร ปฏิบัติการอย่างมีประสิทธิภาพให้ปรับปรุงข้อมูลด้านยาเสพติดให้เป็นปัจจุบันทันสมัยโดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดไม่ว่าจะเป็นผู้ผลิต ผู้ค้าให้เร่งรัดแก้ไขปัญหายาเสพติดที่มีการแพร่ระบาดเข้าไปในสถานศึกษาอย่างจริงจัง มีการแต่งตั้งคณะทำงาน เพื่อเร่งรัดดำเนินการเรื่องนี้ให้บังเกิดผลให้เป็นรูปธรรมและเห็นผลอย่างชัดเจนให้ใช้ยุทธศาสตร์โดยยึดพื้นที่ที่มีปัญหายาเสพติดรุนแรง เป็นพื้นที่ที่จะต้องเร่งรัดแก้ไขปัญหายาอย่างเร่งด่วนให้เร่งปราบปรามยาเสพติดด้วยวิธีการที่เด็ดขาดโดยการผนึกกำลังกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเน้นให้มีการผลิตมีให้มีการค้า รวมทั้งมิให้มีการเสพ ให้มีการณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ผู้เสพยาเสพติดเข้ารับการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลหรือสถานบำบัดอื่น ๆ เพื่อมิให้ผู้เสพกลับมาเสพยาอีกต่อไป ให้เร่งรัดรณรงค์ปฏิบัติการทางจิตวิทยาอย่างจริงจัง เพื่อสร้างกระแสมวลชนต่อต้านยาเสพติดและให้มีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการวางแผนปฏิบัติการเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติด

กระทรวงศึกษาธิการ (อ้างใน สำนักงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด, 2542 : 18) ได้ตระหนักในปัญหายาเสพติดจึงได้กำหนดนโยบาย มาตรการ และแนวทางการดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาให้เป็นนโยบายที่เร่งด่วนที่ทุกหน่วยงานในสังกัดจะต้องร่วมมือกันดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่องตลอดมาทั้งนี้ได้มีการจัดทำแผนป้องกันยาเสพติดของกระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ. 2540 - 2544) เป็นแผนหลัก 5 ปี โดยยึดกรอบ

นโยบายตามแผนป้องกันยาเสพติดของประเทศตามนโยบายของรัฐบาล และปรับรายละเอียดกิจกรรมให้สอดคล้องต่อสถานการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มของปัญหาที่จะทวีความรุนแรงมากขึ้น โดยมีนโยบาย มาตรการและแนวทางการดำเนินงานดังนี้

ด้านนโยบาย กำหนดนโยบายด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ดังนี้

1. ให้สถานศึกษาทุกแห่งถือว่าการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดในกลุ่มนักเรียนเป็นภาระหน้าที่สำคัญประการหนึ่งของสถานศึกษา ทั้งนี้รวมถึงภาระหน้าที่ในการช่วยเหลือดูแลนักเรียนที่ติดยาเสพติดด้วย

2. ให้ดำเนินการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนครบวงจร นับตั้งแต่การพัฒนาหลักสูตร สื่อ วิธีการสอนและกิจกรรมของสถานศึกษา เน้นการฝึกทักษะชีวิตที่จำเป็นสำหรับเยาวชน เพื่อผลทางการพัฒนาบุคลิกภาพและการตัดสินใจเลือกพฤติกรรม

3. ให้สถานศึกษาทุกสังกัด จัดกิจกรรมส่งเสริมการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา ตลอดจนกิจกรรมทางเลือกอื่น ๆ เน้นการให้เด็กและเยาวชนรู้จักใช้เวลาว่างไปในทางสร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อสุขภาพอนามัยเพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง ความมั่นคงทางอารมณ์และความสามัคคีในหมู่คณะ

4. ให้สถานศึกษาปรับปรุงสภาพแวดล้อม และบรรยากาศของสถานศึกษาให้เยาวชนในสถานศึกษามีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาอย่างเต็มที่

5. ให้มีการพัฒนาระบบบริหารและการจัดการ ตลอดจนสนับสนุนทางวิชาการ รวมทั้งการสอดส่องดูแลเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาเน้นการทำงานในระบบ เครือข่าย

ด้านมาตรการ กำหนดมาตรการป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติด ดังนี้

1. กรณีพบนักเรียนติดยาเสพติดให้โทษในโรงเรียน ทางโรงเรียนจะไม่ได้ไล่ออกแต่จะต้องดูแลให้ความช่วยเหลือเสมือนหนึ่งเป็นผู้ป่วย โดยให้ได้รับการบำบัดรักษาให้หาย และสามารถที่จะศึกษาเล่าเรียนต่อไปได้

2. กรณีนักเรียนติดยาเสพติดจะขอย้ายโรงเรียนเนื่องจากถูกข่มขู่จากผู้จำหน่าย ให้ขอย้ายได้โดยหัวหน้าสถานศึกษาประสานกันโดยตรงเพื่อพิจารณาแผนการเรียน และความเหมาะสมเป็นกรณี ๆ ไป

3. ในกรณีที่นักเรียนหรือบุคลากรในโรงเรียนเป็นผู้จำหน่ายยาเสพติดให้โทษ ให้ใช้มาตรการทางกฎหมายโดยตรง เพราะโรงเรียนไม่อาจปกป้องผู้กระทำความผิดกฎหมายได้ และเพื่อไม่เป็นการเปิดทางให้ใช้นักเรียนเป็นผู้จำหน่ายยาเสพติดในอนาคตต่อไป

นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศ “ยุทธศาสตร์ 9 ประการ” ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชน โดยกระทรวงศึกษาธิการเห็นว่า ปัญหา ยาเสพติดในกลุ่มเยาวชนทั้งในสถานศึกษา และนอกสถานศึกษานั้นเป็นปัญหา “พฤติกรรมกลุ่ม” เด็กและเยาวชนใช้ยาเสพติดชนิดต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ตนกับคนที่รักชอบได้ร่วมกันทำกิจกรรมที่ตนชอบหรือเป็นเครื่องมือในการรวมกลุ่ม เพื่อให้ตนมีโอกาสแสดงออกซึ่งความเก่งกล้าสามารถหรือล้างปมด้อยในใจตน แรงจูงใจหลักของการใช้ยาเสพติดของนักเรียน นักศึกษา จึงอยู่ที่ความต้องการทางสังคมจิตวิทยาของวัยรุ่นที่ต้องการทำกิจกรรมกลุ่มที่ตนชอบร่วมกับเพื่อนที่ตนรัก เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน และความพึงใจจากการได้แสดงออกในสิ่งที่ตนคิดว่าดีที่สุดในสำหรับตนเองจากปัญหา ยาเสพติดดังกล่าวกระทรวงศึกษาธิการจึงได้มอบหมายให้สถานศึกษา และหน่วยงานทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชนปิดกั้นโอกาสการใช้ยาเสพติดของเยาวชนทุกวิถีทาง โดยเน้นการจัดกิจกรรมเสริมสร้างทางเลือก การส่งเสริมความสามารถพิเศษ การหล่อหลอมบุคลิกภาพพึ่งตนเอง และการฝึกฝนอบรมทักษะชีวิต เพื่อการรู้จักคิดใคร่ครวญ แยกแยะผิดชอบชั่วดี และฝึกฝนวินัยในตนเองเพื่อรู้จักยับยั้งชั่งใจ

ด้านการดำเนินงาน กำหนดแนวทางการดำเนินงานตามที่คณะกรรมการของแต่ละสถานศึกษา พิจารณาว่าเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในแต่ละพื้นที่แล้ว ได้กำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ให้สถานศึกษา จัดกิจกรรมตามโครงการโรงเรียนสีขาว การสำรวจเพื่อจำแนกกลุ่มเป้าหมาย กิจกรรมแก้ไข ปัญหาโดยการผสมผสานมาตรการกิจกรรมการมีส่วนร่วม และกิจกรรมการตรวจสอบคุณภาพนักเรียน ประจำปี เป็นต้น (ป.ป.ส., 2542 : 19)

จากรายงานการวิจัยเกี่ยวกับยาเสพติดของสำนักงานวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (ป.ป.ส., 2545 : 5 - 12) ได้ศึกษาสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของสารเสพติดในสถานศึกษาในปี พ.ศ. 2542 ในพื้นที่ 32 จังหวัด พบว่า มีนักเรียน นักศึกษาเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดร้อยละ 12.36 ส่วนใหญ่พบในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 34 และในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพร้อยละ 26 เมื่อพิจารณาตามสังกัดพบนักเรียน นักศึกษาที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอยู่ในสังกัดกรมสามัญศึกษา ร้อยละ 47.1 กรมอาชีวศึกษา ร้อยละ 24.0 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ร้อยละ 12.6 สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ ร้อยละ 12.4 สถาบันราชภัฏ ร้อยละ 2.4 เทศบาล ร้อยละ 0.8 กรมพลศึกษา ร้อยละ 0.3 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ร้อยละ 0.3 และกรมศิลปากร ร้อยละ 0.1

โรงเรียนโปลิเทคนิคลานนา เป็นสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เปิดการสอนในสายอาชีวศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

(ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) นักเรียนที่เข้ามาศึกษาส่วนใหญ่เป็นชาย อยู่ในวัยรุ่น และมีความต้องการให้เป็นที่ยอมรับจากเพื่อน ประกอบกับนักเรียนที่รับมาศึกษาต่อมาจากหลาย ๆ สถาบัน ทั้งในจังหวัดเชียงใหม่และต่างจังหวัด มีพื้นฐานทางครอบครัว สังคม และ สิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน โรงเรียนได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาพฤติกรรมนักเรียนให้มีความเหมาะสมกับพัฒนาการตามวัย และมีคุณลักษณะตามที่หลักสูตรกำหนด จึงได้เน้นการติดตามดูแลและให้ความช่วยเหลือนักเรียนตามกลุ่มพฤติกรรมต่าง ๆ ในขณะเดียวกันปัญหาความรุนแรงของยาเสพติดในสังคมเมืองเชียงใหม่ และในเขตจังหวัดที่ใกล้เคียง ซึ่งเป็นเขตพื้นที่เสี่ยงของการติดยาเสพติดของกลุ่มวัยรุ่น ประกอบกับวัฒนธรรมการเป็นอยู่และค่านิยมทางวัตถุส่งผลให้แข่งขันกันทางฐานะทางสังคมและความเป็นอยู่ค่อนข้างสูง ทำให้การแพร่ระบาดของยาเสพติดรุนแรงขึ้น มีการแสวงหาผลประโยชน์จากนักเรียน โดยเฉพาะอาชีพที่เกี่ยวกับการค้าขายยาเสพติดให้กับเยาวชนเป็นปัญหาที่ทุกหน่วยงาน องค์กร สังคม และสถานศึกษาจำเป็นต้องสร้างความร่วมมือป้องกันแก้ปัญหา ยาเสพติด โรงเรียนโปลิเทคนิคลานนา มีนักเรียนในกลุ่มวัยรุ่นที่อยู่ในเขตพื้นที่ดังกล่าวได้ตระหนักถึงปัญหาทางด้านยาเสพติดที่กำลังทวีความรุนแรง และมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว จึงกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อป้องกันแก้ปัญหา ยาเสพติดของนักเรียนที่จะช่วยกัน แก้ปัญหาสังคมเพื่อสนองนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และเข้าร่วมโครงการนำร่องโรงเรียน สีขาว รณรงค์การแก้ไขปัญหายาเสพติดในทุกกระดับ เป็นศูนย์กลางการจัดนิทรรศการการประชุมสัมมนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ การแก้ไขปัญหายาเสพติดของจังหวัดเชียงใหม่อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอติดต่อกันมาโดยตลอด และเป็นสถานศึกษาที่เปิดโอกาสให้โรงเรียนต่าง ๆ ได้เข้ามาศึกษา ดูงานทุกด้าน โดยเฉพาะด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติดเสี่ยงของนักเรียน ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารสถานศึกษา จึงได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหายาเสพติดที่แพร่ระบาดเข้าสู่เยาวชน อันจะนำไปสู่ปัญหาพัฒนาเยาวชนของชาติในอนาคตให้มีคุณภาพที่ดีเพื่อแข่งขันกับการพัฒนาประเทศ และก้าวทันสังคมโลก ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษายุทธศาสตร์การแก้ปัญหายาเสพติดของนักเรียนโรงเรียน โปลิเทคนิคลานนา จังหวัดเชียงใหม่ อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ทางการป้องกันและแก้ปัญหาด้านยาเสพติดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาและสาเหตุของปัญหาสุขภาพจิตของนักเรียน โรงเรียน โปณิชานานา จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษายุทธศาสตร์การแก้ปัญหาสุขภาพจิตของนักเรียน โรงเรียน โปณิชานานา จังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อศึกษาผลการใช้ยุทธศาสตร์การแก้ปัญหาสุขภาพจิตของนักเรียน โรงเรียน โปณิชานานา จังหวัดเชียงใหม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ได้ทราบปัญหาและสาเหตุของปัญหาสุขภาพจิตของนักเรียน โรงเรียน โปณิชานานา จังหวัดเชียงใหม่
2. ได้ทราบยุทธศาสตร์การแก้ปัญหาสุขภาพจิตของนักเรียน โรงเรียน โปณิชานานา จังหวัดเชียงใหม่
3. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่ออาจารย์ นักเรียน ผู้ปกครอง และสังคมที่จะหาแนวทางป้องกันและแก้ปัญหาสุขภาพจิตในกลุ่มนักเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตพื้นที่ดำเนินการ
โรงเรียน โปณิชานานา จังหวัดเชียงใหม่
2. ขอบเขตของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
  - 2.1 ขอบเขตของประชากร จำนวน 3,760 คน ประกอบด้วย
    - 2.1.1 ผู้บริหาร จำนวน 10 คน
    - 2.1.2 อาจารย์ จำนวน 150 คน
    - 2.1.3 นักเรียน จำนวน 1,800 คน
    - 2.1.4 ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 1,800 คน

2.2 ขอบเขตของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 110 คน ได้มาโดยการเจาะจง ประกอบด้วย

2.2.1 ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับงานยาเสพติด จำนวน 5 คน

2.2.2 อาจารย์ปกครองที่เกี่ยวข้องกับงานยาเสพติด จำนวน 15 คน

2.2.3 นักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 45

คน

2.2.4 ผู้ปกครองนักเรียนกลุ่มเสี่ยง จำนวน 45 คน

3. ขอบเขตเนื้อหา

3.1 ปัญหาและสาเหตุการใช้ยาเสพติดของนักเรียนโรงเรียนโปลีเทคนิคลานนา จังหวัดเชียงใหม่

3.2 ยุทธศาสตร์การแก้ปัญหาเสพติดของนักเรียนโรงเรียนโปลีเทคนิคลานนา จังหวัดเชียงใหม่ 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ป้องปราม และปราบ

3.3 ผลการใช้ยุทธศาสตร์ในการแก้ไขปัญหาเสพติดของนักเรียนโรงเรียนโปลีเทคนิคลานนา จังหวัดเชียงใหม่

นิยามศัพท์เฉพาะ

ยาเสพติด หมายถึง ยาบ้า

ยุทธศาสตร์ หมายถึง วิธีการของโรงเรียนโปลีเทคนิคลานนา มี 4 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างทักษะชีวิต ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างบ้าน โรงเรียน และชุมชน ยุทธศาสตร์สิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์การบำบัดรักษา

ปัญหาเสพติดในสถานศึกษา หมายถึง การแพร่ระบาดของยาเสพติดเข้ามาในโรงเรียน และมีนักเรียนที่ติดยาเสพติดหรือที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนโปลีเทคนิคลานนา อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

นักเรียน หมายถึง นักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด และกำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของโรงเรียนโปลีเทคนิคลานนา จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2545

อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับยาเสพติดของโรงเรียนโปลีเทคนิคลานนา จังหวัดเชียงใหม่